

मुदा परमया युक्तः शक्रप्रतिमतेजसं । अवतीर्य सुविस्त्रभ्येक एव रथोत्तमात् ।
विवेश परमप्रीतो मित्रदर्शनलालसः । दृष्ट्वाऽर्धमुद्यतं राजा स शाल्वो राजसत्तमः । ६२८
उवाच स्रष्टृण्या वाचा नार्घ्याहोऽस्मि महामते । दूतोऽहं मनुजेन्द्राणां सकाशाद्भवतोऽन्तिके ।
प्रेषितो बज्रभिः सार्द्धं जरासन्धेन धीमता । तेन मन्ये महाराज नार्घ्याहोऽस्मीति राजसु ।
॥ कालयवन उवाच ॥ जानाम्यहं महाबाहो दूत्येन त्वामिहागतं । सहितं न देवानां प्रेषितं मागधेन वै ।
तेन त्वामर्चये राजन् विशेषेण महाद्युते । अर्घ्यपाद्यादिभक्त्यारैरासनेन यथाविधि ।
भवत्यभ्यर्चिते राज्ञा सर्वेषामर्चनं भवेत् । मानिते तव राजेन्द्र सर्वेषां मानितभवेत् । ६२९
आस्यतामासने दिव्ये मया सार्द्धं नरेश्वर ।
॥ वैशम्पायन उवाच । हस्तालिङ्गनकं कृत्वा पृष्ट्वा च कुशलामयं । सुखोपविष्टौ सहितौ शुभे सिंहासने नृपौ ।
॥ कालयवन उवाच ॥ तद्वाङ्मलमाश्रित्य वयं सर्वे नराधिपाः । वसामो विगतोद्दिग्धा देवा इव शचीपतिं ।
किमसार्धं भवेदस्य येनासि प्रेषितो मयि । वद सत्यं वचस्तस्य किमाज्ञापयति प्रभुः ।
करिष्ये वचनं तस्य अपि कर्म सुदुष्करं । ६३०
॥ शाल्व उवाच ॥ यथा वदति राजेन्द्र मगधाधिपतिर्नृपः । तथाऽहं संप्रवक्ष्यामि श्रूयतां यवनाधिप ।
॥ जरासन्ध उवाच ॥ जातोऽयं जगदाबाधो कृष्णः परमदुर्जयः । विदित्वा तस्य दुष्टतमहं हन्तुं समुद्यतः ।
पार्थिवैर्बज्रभिः सार्द्धं समप्रबलवाहनैः । उपरुध्य महासैन्यैर्गौमन्तमचलोत्तमं ।
चेदिराजस्य वचनं महार्थं श्रुतवानहं । तदा तयोर्विनाशाय ऊताशनमयोजयं ।
ज्वालाशतसहस्राणां युगान्ताग्निसमप्रभं । दृष्ट्वा रामो गिरेः शृङ्गादासुतो हेमतालधृक् । ६३१
विनिष्पत्य महासेनां मध्ये सागरसन्निभां । आजघान दुराधर्षो नराश्वरयदन्तिनः ।
सर्पन्तमिव सर्पेन्द्रं विचिष्याकृत्य लाङ्गलं । नरनागाश्ववृन्दानि मुषलेनावपोथयत् ।
गजेन गजमास्फाल्य रथेन रथयोधिनं । हयेन च हयारोहान् पदातेन पदातिनं ।
समरे स महातेजा नृपार्कशतसङ्कुले । विचरन् विविधान्मार्गान् दिनान्ते भास्करो यथा ।
रामादनन्तरं कृष्णः प्रगृह्णार्कसमप्रभं । चक्रं चक्रशृतां श्रेष्ठः सिंहः क्षुद्रमृगं यथा । ६३२
प्रविचाल्य महावीर्यः पादवेगेन तं गिरिं । शत्रुसैन्ये पपातोच्चैर्यदुवीरः प्रतापवान् ।
प्रनृत्यन्निव शैलोऽसौ तोयधाराभिषेचितः । घूर्णमानो विवेशोर्वीं निर्व्वाप्य च ऊताशनं ।
आदीप्यमानाच्छिखरादवपुत्य जनाईनः । जघान वाहिनीं राजंश्चक्रव्ययेण पाणिना ।
विचिष्य विपुलं चक्रं गदापातादनन्तरं । नरनागाश्ववृन्दानि मुषलेन व्यचूर्णयत् ।
क्रोधानिलसमुद्भूतचक्रलाङ्गलवह्निना । निर्दग्धा महतो सेना नरेन्द्रार्काभिपालिता । ६३३
नरनागाश्वकलिलं पत्तिध्वजसमाकुलं । रथानीकं पदाताभ्यां क्षणेन विरलीकृतं ।
सेनां प्रभग्नमालोक्य चक्रानलभयार्दितां । महता रथवृन्देन परिवार्य समन्ततः ।
तत्राहं युध्यमानस्तु भ्राताऽस्य बलहा वली । स्थितो ममाग्रतः शूरो गदापाणिर्हलायुधः ।